

ஆந்மஜோதி

வள்ளிமலைச் சுவாமிகள்

ஓர் ஆத்மீக மாத வெளியீடு

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆயமே.

- சுத்தானந்தர்

ஜூதி 23 | சாதாரண மு கார்த்திகை மீ 1ம் டி [16-11-70] | சுடர் 1

பொருளாடக்கம்

சச்சிதானந்த சவாமிகளுக்கு அஞ்சலி	1
திருப்புகழ்க் குண்டு	2
வள்ளிமலைச் சவாமிகள்	3
வள்ளிமலைத் திருப்புகள்	7
இந்திய மண்ணில் பூஷீலபூஷீ ஆறுமுக நாவலர்	15
நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக!	25
உலக சமுதாய சேவா சங்கம்	31

ஆத்மஜோதி சந்தா விபரம்

ஆயுள்சந்தா 100-00

வருட சந்தா 5-00

தனிப்பிரதி சதம் 50

கெளரவ ஆசிரியர் திரு. க. இராமச்சந்திரா
பதிப்பாசிரியர் திரு. நா. முத்தையா

ஆத்மஜோதி நிலையம்,
நாவலப்பிட்டி போன்: 35?

வள்ளிமலை வள்ளல் சச்சிதானந்த சுவாமிகளுக்கு அஞ்சலி

பரவா திருந்த திருப்புகழைப்
 பாரி வெங்கும் பரப்புதற்கே
 பரமன் முருகன் அனுப்பிவைத்த
 பண்பா போற்றி திருப்புகழை
 இரவோ பகலோ எப்போதும்
 இனிக்க இனிக்கப் பாடிமகிழ்
 இன்பா போற்றி! பொருட்கேற்ற
 இராக தாளம் இனிதமைத்த
 உரவா போற்றி! அடியார்கள்
 உவக்க உவக்கத் திருப்புகழை
 ஒதிக்கொடுத்த அருமணியே!
 ஒப்பி லாத குரு மணியே!
 கரவா உளத்தார்க் கருள்புரிந்த
 கண்ணே! சச்சி தாநந்தக்
 கணியே போற்றி! போற்றி எங்கள்
 கருத்தே நின்பொற் கழல்போற்றி!

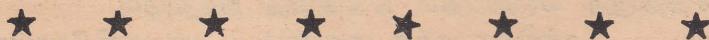
—ஸ்ரீ. வ. சு. செ. பிள்ளை

பத்திசெயும் அன்பர் பலர் லட்சமியை னங்கையொடு
 பட்சவாழ் வுய்ந்த பெரியார்
 பற்றறு சிதம்பரரென் விப்ரகுல சுந்தரர்செய்
 பற்றவா ஸம்ப பல்லைய்ச்
 சத்தி அயில் கொண்டிலகு சர்ப்பகிரி நம்பனருள்
 தக்கழு லஞ்செய் முடவாய்ச்
 சத்தருணை அன்பர்சொல் திருப்புகழ் பரந்துலகு
 தத்தி யாரும் புகழவே
 முத்திபெற முந்து வழி கற்றுணர்தல் இங்குதவ
 முற்றியே வந்த முளையே!
 முற்பழநி எந்தெவினை வெற்புலைய நன்றாருளி
 முற்று மாட் கொண்ட முதலே
 சத்தியம் அகண்டுதிகழ் நித்திய நிகண்டுபயில்
 தத்துவா ரம்ப உருவே!
 சத்திகுறு வஞ்சிபதம் நித்தமித யந்தமுவு
 சச்சிதா நந்த குருவே! -பாலகவி சேதுராமன்

திருப்புகழ் குண்டு

1941-42 ஆம் வருஷங்களில் ஜப்பான் ஜேர்மனி சன் டையாஸ் நம்நாடு அதிகத் துன்பப்பட்டு இந்தியாவிலும் பல இடங்களிலும் குண்டு வீச்சிலை ஜனங்கள் மிகவும் வருந்திக் கலங்கியிருந்தனர். இத்தருணத்திலே வள்ளிமலைச் சச்சிதானந்த சவாமிகள் திருப்புகழிலுள்ள கோளறு பதி கங்களையும், வேல்வாங்கு வகுப்பு முதலிய இன்னும் சில பாடல்களையும் ஒன்று சேர்த்துத் ‘திருப்புகழ்ப் பாராயணக் குண்டு’ என்ற பெயரில் ஒரு புத்தகம் ஜனவரி 1942இல் வெளிவிட்டுச் சென்னையில் அநேக இடங்களில் பிரசங்கங்களும் செய்து, புத்தகங்களை இலவசமாக வழங்கி மக்களிடை இருந்த பயத்தை நீக்கினார்.

திருப்புகழ்ப் பாராயணக்குண்டு இருக்குமிடத்தில் ஜப்பான், ஜர்மன் குண்டுகள் விழா என்று உறுதி கூறுவார் சவாமிகள். கவாமிகளின் அடியார்கள் சிலர் கல்கத்தாவில் வசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் வற்புறுத்தவின்பேரில் கல்கத்தா சென்று அங்கும் திருப்புகழ் பரவச் செய்தார். கல்கத்தாவில் திருப்புகழ்ப் பாராயணக்குண்டு இருந்த வீட்டிற்கு அடுத்த வீட்டில் குண்டு வீழ்ந்ததையும் இந்த வீடுதப்பியதையும் கண்டு அனைவரும் வியந்தார்கள். கல்கத்தாவிலிருந்து காசி சென்று கங்கை எடுத்துவந்து பழநி சென்று ஆண்டவருக்கு அபிஷேகம் செய்தார். திருவண்ணமலை மகரிஷிகள் தாயார், நம்சவாமிகள், 1913ஆம் ஆண்டு அங்கு இருந்த போது கங்காஸ்னைம் செய்யவிரும்பினார்கள். அவ்விருப்பத்தைக் கருத்திலிருத்திக் கொண்டு சவாமி கங்கா தீர்த்தத்தை எடுத்துக் கொண்டுவந்து 1942இல் ஸ்ரீரமணமகரிஷிகள் தாயாருடைய சமாதிக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தார்.

வள்ளிமலைச் சுவாமிகள்.

(ஆசிரியர்)

1944 ஆம் ஆண்டு ஈழத்திலிருந்து பதின்மூன்று இனோர்கள் தென்னிந்திய யாத்திரை சென்றிருந்தோம். நாங்கள் சென்ற காலம் மார்க்கமி மாதமாகும். மார்க்கமிமாதத்தில் முக்கிய தரிசனைகளைப் பெறும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. திருவண்ணா மலையில் ஸ்ரீ ரமண பகவானின்ஜயந்தி, சிதம்பரத்தில் ஆர்த்திரா தரிசனம். ஸ்ரீ ரங்கத்தில் வைகுண்ட ஏகாதசி. கஞ்சன்காடு ஆனந்தாச் சிரமத்தில் சுவாமி இராமதாசரின் சன்னி யாசதினம். மார்க்கமி மாதம் 31 ஆம் திகதி திருத்தனி யாத்திரை பல ஸ்தலங்களைத்தரிசித்தாலும் மேற் கூறிய ஐந்தும் எப்போதும் மனதை விட்டகலாதவையாகும்.

சென்னையிலுள்ள அடியார் கூட்டம் ஒன்று திருப்புகழ்மணி அவர்களுடைய தலைமையில் திருத்தனி செல்வதை, எங்கள் யாத்திரைக் கோஷ்டிக்குத் தலைமை வகித்த பித்துக்குளி முருகதாஸ் சுவாமிகள் எங்களிடம் கூறி எங்களையும் அழைத்துச் சென்று அந்த முருக வெள்ளத்துடன் இரண்டறக் கலக்க விட்டார். முருக பக்தி சென்னை புகையிரத நிலையத்திலேயே கரை புரண்டோடத் தொடங்கி விட்டது, புகையிரதத்தில் செல்வதாகவே தெரியவில்லை. இரவு முழுவதும் முருக பஜனையில் திளைத்திருந்தோம்.

விடிந்ததும் திருப்புகழ்மணியவர்களும் முருகதாஸ் சுவாமிகளும் கந்தரனுடுதி பாடிக்கொண்டே புகையிரத நிலையத்திலிருந்து திருத்தனி முருகனை நோக்கி நகர்ந்தனர். ஒலி பெருக்கி முன்னால் நடந்து சென்றது. லட்சோப லட்சம் மக்கள் பஜனை வெள்ளத்தில் மூழ்கினர். பஜனை முடிவுற்றது. சமார் 11½ மணி இருக்கும். முருகதாஸ் சுவாமிகள் எங்கள் பதின்மூவரையும் அழைத்துச் சென்று வள்ளிமலைச் சுவாமிகள் மூன்னிலையில் நிறுத்தினர். முருகதாஸ் சுவாமி கள் அடியற்ற மரம் போல் வீழ்ந்து சுவாமிகளுடைய பாதங்களை இறுகப் பிடித்து விம்மினார்.

சுவாமிகளும் முருகதாஸ் அவர்களும் தந்தையும் குழந்தையும் போல் குழைவு கொண்ட காட்சி எம் உள்ளத் தையும் உருகச் செய்து விட்டது. “அதன் பின்பு தான் நாங்களும் விழுந்து விழுந்து வணங்கினேம். முருகதாஸ் அவர்கள் சுவாமிகளுக்கு எங்களை அறிமுகம் செய்து வைத்தார்கள். அத்தருணம் அந்த ஆஜானுபாகுவான தோற்றத்தி விருந்து உதித்த புன்னகைப் பேரோளி இன்றும் உள்ளத்தை விட்டகலவில்லை.

திருத்தணிப் பஜனை முடிந்து நாம் சென்னை செல்லும் போது சுவாமிகளுடைய பக்தர்கள் சுவாமிகளுடைய பெருமைகளை வழி முழுவதும் சொன்னார்கள். அத்தகைய மகாண வாழ்வில் ஒருமுறையாவது தரிசிக்கக் கிடைத்தமை மனிதப் பிறவியின் பேறு என்றே கருதுகின்றேன். இவ்வாண்டு நவம்பர் மாதக் கடைசியில் சுவாமிகளுடைய நூற்றுண்டு விழாவை உலகிலுள்ள முருக பக்தர்கள் எல்லாரும் கொண்டாடத் திட்டமிட்டுள்ளார்கள். இத்தருணத்தில் சுவாமிகளின் பெருமைகளை நாமும் சிந்திப்பது மிகப் பொருத்தமானதாகும்.

சுவாமிகள் ஒரு முறை கல்கத்தா சென்று திருப்புகழ் பரப்பித் திரும்பும் போது இரவு ஒரு மணி இரு க்கு ம். ஒரு புகையிரத ஸ்தானத்தில் தண்ணீர் தாகத்தினால் தமது வெள்ளிக் கூசாவை எடுத்து முன் பின் தெரியாத ஒருவரிடம் கொடுத்துத் தண்ணீர் பிடித்துத் தருமாறு கொடுத்தார். அவர் வருமுன் புகையிரதம் புறப்பட்டு விட்டது. சுவாமிகள் அமைதியாகவே இருந்தார். வெள்ளிக் கூசா நூறு ரூபா பெறுமதி உள்ளது. கூசா சுவாமிகளைத் தேடி வள்ளி மலைக்கே வந்து விட்டது. நாம் பொருட்களைத் தேடி ஓடுவதனாலே தான் அவை எமக்கு ஓட்டம் காட்டு கின்றன. நாம் இறைவனை நோக்கித் திரும்பி விட்டால் அவை எல்லாம் எமக்குப் பிறகே எம்மைத் துரத்திக் கொண்டே வருவதைக் காணலாம்.

சென்னை சென்றல் ஸ்ரேசனில் சுவாமிகளிடமிருந்து களவுபோன பணப்பை சுவாமிகளைத் தேடி மீண்டும் வந்தது என்றால் அவர் பெருமையை எம்மால் எங்கனம் கூற முடியும். செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடனின் நல்லருள் பெற்றவர்களுக்கு எது தான் கைகூடாது.

பாரிச் வாதத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பக்தர் ஒருவர் சுவாமியைச் சரண் அடைந்தார். பெயர் தெரியாத பச்சிலை ஒன்றைப் பாலில் அரைத்துச் சுவாமிகளே உடல் முழுவதும் பூசிவிட்டார். ஒருநாள் முழுவதும் அவரது உடலில் எரிவு காணப்பட்டது. அடுத்த நாள் அவரது உடல் பழைய நிலைக்குத் திரும்பியதைக் கண்ட உற்றார் உறவினர் அனைவரும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்தனர்.

குடும்பப் பெண் ஒருத்தி குன்மநோயினால் வருந்தினாள். வைத்தியர்கள் எல்லாம் கைவிட்ட பின் சோதிடர் இடத்தில் அடைக்கலம் புகுந்தது அக்குடும்பம். சோதிடர் சோதிடத்தைப் பச்சையாகவே கூறினார். இன்றிலிருந்து எட்டாம் நாள் உங்கள் குடும்பத்தில் ஒரு மரணம் சம்பவிக்கும். அதிலிருந்து 8ஆம் நாள் இந்தப் பெண்ணும் இறப்பாள். ஆத லால் வீணை வைத்தியத்திற்குச் செலவு செய்யாதீர்கள் என்று சோதிடர் கூறினார். மிகக் கவலையோடு வீடு திரும்பினர். சோதிடர் குறித்த பிரகாரம் 8ஆம் நாள் குடும்பத்தில் மரணம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. அக்குடும்பமே அல்லோல் கல்லோலப் பட்டது. அடுத்த நாள் அக்குடும்பம் முழுவதுமே சென்று சுவாமிகளிடம் சரண் அடைந்தது. சுவாமிகள் ஆடாதோடை முதலான மூலிவகைகளை வருவித்து அப்பெண்ணை நோயினின்று பாது காத்தார். அப்பெண் இன்றும் உயிரோடு வாழ்ந்து வருகின்றார்.

சுவாமிகள் தென்னைட்டிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்து வருகையில் 19-5-1950ல் தம் இரண்டு சீடர்களுடன் திருவாரூர் அடைந்தார். அப்போது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலேயே மழை இல்லாமல் பயிர்கள் கருகிப் போய் வாடு

இருந்ததை பிரயாணத்தின் போது கண்ட சவாமிகளின் நெஞ்சமும் வயிறும் புண்ணையின். ஆனாலேர் மனம் பிறர் நலம் கருதுவது அல்லவா? ஆதலின் மக்களை உய்விக்க மழை தரும்படி வேண்டும் உள்ளாம் எழுந்தது சவாமி களுக்கு. திருவாரூர் சென்ற சவாமிகள் அப்போது தமக்கு உடல் நலம் இன்மையால் தியாகராஜர் கோயிலுக்குத் தாம் வராமல், அப்போது உடனிருந்த சீடர்களை அனுப்பி முக்கியமாகச் சிவன் சந்திதியில் ‘மீளா அடிமை’ என்ற சுந்தரர் திருவாரூர்த் தேவாரத்தையும், முருகன் சந்திதியில் ‘சரமுமுளரியின்’ என்ற திருவாரூர்த்திருப்புக்கழையும் பாடச் சொல்லி அனுப்பினார். சீடர்களும் கோயிலை அடைந்து அர்ச்சனை முடித்துத் திருப்புகழும் தேவாரமும் பாடி முடிவதற்குள்ளேயே வானத்திலும் கருமுகில் சூழ்ந்து இடிஇடித்து மின்னலும் உண்டாகிவிட்டது.

சவாமிகளின் காலத்தில் நிகழ்ந்த அற்புதங்கள் பலப்பல. அருணகிரிநாதரே சவாமிகளாக வந்துள்ளார் என்பது முருகபக்தர்களுடைய கருத்தாகும்.

—
—
—
—
என் சோதரர்காள், நாம் அனைவரும் கடுமையாக மைப்போம். உறங்குவதற்கு இதுபொழுதன்று. எதிர்கால இந்தியாவின் வருகை நமது உழைப்பையே சார்ந்துள்ளது. அவள் தயாராகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவள் உறங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். எழுமின், விழுமின் இந்த பாரத மாதாவாகிய அன்னை இதற்கு முன்பு என்றும் பெற்றிராத இளமையும் பெருமையும் பூண்டு, தனது சிறைவற்ற சிங்காதனத்தில் அருகே அமர்த்திக் காண்மின்.

சேய் போன்ற எளிமையோடுசிந்தனையையும் இணைத்துக் கொள். அனைவரோடும் இனங்கி வாழ்க். அகந்தைக் கருத்தை அறவே துறந்து குறுகிய நோக்கிற்கு இடங்கொடாதே. பயனற்ற வாதம் பெரும் பாவமே.

— விவேகானந்தர்.

வள்ளிமலைத் திருப்புகழ்

ஸ்சிதானந்த சுவாமிகள்.

100 வது ஐயந்தி ஆண்டு விழா 1970
(அருட்கவி ஸாதுராம் ஸ்வாமி — சென்னை)

— — —

அருணகிரிநாதர் முருகவேள் திருவருளால் 500 ஆண்டு கட்கு முன்பு கீழ்க்கண்ட 9 வகைத் தமிழ் நூல்களைப் பாடியருளினார்.

1. திருப்புகழ் (16,000), 2. திருஎழுஷுற்றிருச்சை (1)
3. மயில் விருத்தம் (10), 4. வேல்விருத்தம் (10) 5. சேவல் விருத்தம் (11), 6. கந்தரலங்காரம் (100) அல்லது (108), 7. கந்தரந்தாதி (100), 8. திருவகுப்பு (18) அல்லது (25), 9. கந்தரநுபூதி 51.

16,000 திருப்புகழ்ப்பாக்களுள் சற்றேறக் குறைய 1323 திருப்புகழ்களே இதுகாறும் கிடைத்துள. அவர் காலத்தி வேயே அவை மிகவும் பரவி பிரஸித்தி பெற்றிருந்ததாக அவரே திருப்புகழிற் பாடுகிறார்.

“குஹ! பூர்வ பஸ்சிம தக்ஞை உத்தர திக்குள பக்தர்கள் அற்புதம் என ஒதும் சித்ர கவித்துவ ஸப்த மிகுத்த

திருப்புகழைச் சிறி(து) அடியேனும் செப்பென வைத்துல கிற்பர வத்தெரி சித்த அநுக்ரஹ(ம்) மறவேனே”

(திருப்புகழ் “பக்தர்கணப்”)

அப்படிப் பிரபலமாயிருந்த அவரது திருப்புகழ் அவர் மறைவுக்குப் பிறகு இடைக்காலத்தில் சற்றுமங்கி, மறைந்து ஒருவருக்குமே தெரியாமலிருந்திருக்கிறது எனத் தெரிய

வருகிறது. பெண்களை வையும் பாட்டு என்றும், ராஜாங் கத்துக்கு விரோதமான பாக்கள் என்றும் அரசாங்கத்தா ராலும் ஸமுஹத்தாலும் அவர்களுக்குப்பின் நடுக்காலத்தில் தள்ளுபடி செய்யப் பெற்றிருந்த காலமொன்று அதற்கு உண்டு. அதனால் தான் அவர்க்குப் பின்வந்த குமரகுருபர சவாமிகள் முத்துக்குமாரஸ்வாமி பிள்ளைத் தமிழிலோ அல்லது அவரது இதர நூல்களிலோ அருணகிரியாரைப்பற்றி எங்குமே குறிப்பிடவில்லையோ என ஊகிக்கத் தோன்றுகிறது, அவர் காலத்துக்குப் பின் வந்த தமிழ் நூலாசிரியர்கள் பலர் தெளிவாக அருணகிரியாரைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்.

இப்படி இடையில் வழக்கொழிந்திருந்த திருப்புகழுப் பாக்களை (கி. பி. 1871-க்குப் பின்) ஓலைதேடிக் கண்டுபிடித் துப் பெருமளவில் அச்சாக்கினவர் வடக்குப்பட்டு த. சுப் பிரமணியம்பிள்ளை என்னும் சான்றேர். அப்போதும் பாக்கள் புத்தகமட்டிலேயே இருந்தன. பக்தர்கள் வாக்கில் நிரம்பப் பயிலத்தொடங்காத காலத்தே, திருச்செங்கோட்டுத் திருமுருகன் திருவருளால் கோவை மாவட்டம் பூநாச்சி புதூர்க் கிராமத்தில் ஹர்த கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த தீழம் பர ஜோஸ்யர்-லக்ஷ்மியம்மாள் என்ற அந்தணத் தம்பதிகட்கு 25-11-1870இல் ஓர் ஆண்மகவு பிறந்தது. அதற்கு அர்த்த நாளி எனப் பிள்ளைத் திருநாமம் இட்டனர் பெற்றேர். அர்த்தநாளி பள்ளியிற் சென்று பயிலாதவர். மைசூர் அரண் மனையில் சமையல் வேலைசெய்து பிழைத்தவர். அங்கு அவருக்குக் குன்ம வயிற்றுவலிவர, வைத்தியர்கள் கைவிட்ட பின், பழநிமலைக்குச் சென்று ஆண்டவரின் அபிஷேகப் பாலை அருந்தியதும் அவர் நோய் தீர்ந்தது. ஒருநாள் தேவதாளி ஒருத்தி முருகன் திருவுலாக் காலத்தில் பழநியில் ஒரு திருப்புகழுப் பாட்டைப் பாடிக்கொண்டே நடனம் ஆடினாள். ‘வங்கார மார்பில்’ எனத் தொடங்கும் அப்பாட்டின் 5ஆம் அடியான ‘சிங்கார ரூபமயில் வாஹந நமோ’ என்ற வரியை அவள் பாடும் போது கேட்டுத் தன்னை மறந்து மெய்ம் மயிர் சிலிர்த்துப் பரவசமாகிக் கீழே வீழ்ந்துவிட-

டார். பிறகு மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்து அப்பால் ‘திருப் புகழ்’ என்றறிந்து தமக்கு முருகனருள்கூட மூலகாரண மாயிருந்த திருப்புகழ்ப் பாக்களைக் கற்றுப் பிரசாரம் செய்வதே தம் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் எனக் கொண்டார் அவர். பழநியில் மைசூர் சுவாமிகள் என அவருக்குப் பேர். அப்போது அவருக்கு வயது 40. அதுவரை தமிழ் பயில வில்லை. கொஞ்ச நஞ்சம் நினைவிருந்த தமிழும் மைசூர்க் கண்ணட ராச்சியத்தில் பழகி வாழ்ந்துவிட்டமையால் மறந் திருந்தது. அதன்பின் பழநியின் ‘மணி’ என்ற ஒரு சிறுவனிடம் அந்த வயதில் ‘அ, ஆ, இ, ஏ’ கற்றுக்கொண்டு, திருப்புகழ்ப் புத்தகங்களை வரவழைத்து எழுத்துக்கூட்டி வாசிக்கத் தொடங்கித் தினமுமொரு பாடல் வீதம் தண்டபாணி ஸந்நிதியில் ராக, தாளங்கள் எதுவும் இன்றிச் சாதாரணமாக ஓதிவரத் தொடங்கினார். இறைவனருள் பெற்றுவிட்ட காரணத்தால் பாக்கள் சுலபமாக அவருக்கு மனப்பாடமாயின. ஆண்டவருக்கு அபிஷேக தீர்த்தங்கள் பல திசைகளினின்று கொணர்ந்து சேர்த்தல், காய்த்ரீஜபத்தை நித்தியம் 1000 கணக்கில் விடாமல் ஜெபித்தல் முதலிய தீவிரஸாதனைகளால் அவரது பக்தி மேலும் ஓங்கி வளர்ந்தது.

பழநியப்பன் கட்டளைப்படி திருவண்ணமலைக்குச் சென்று ஸ்ரீரமண மஹரிவிக்களைப் பழநித் தண்டபாணி யாகவே காட்சி கண்டு வணங்கி அவரிடம் தாமறிந்த பாக்களைப் பாடிக்காட்டிப் பொருளறிதல், பிழைகள் திருத்தப் பெறுதல் முதலியன பயின்றுவந்தார். ஒருநாள் அவர் ஆக்கஞப்படி மலைமேலிருந்து கீழிறங்குகையில் ஸ்ரீசேஷாத்ரிப் பிரஹ்மத்தை யதேச்சையாகத் தரிசித்தார் அவர். ஸ்ரீசேஷாத்ரி ஸ்வாமி இவரைக் கட்டியனைத்து, ‘ஆத்மாத்வம்’ எனத் தொடங்கும் ‘சிவ மாநஸ பூஜா’ சுலோகத்தை உபதேசமாக அருளி அதன் கருத்துக்களையும் தெளிவாகவிளக்கி அதற்கிணையான திருப்புகழ் எது எனத்தாமாகவே கேட்டார். தாம் திருப்புகழ் பயில்வது அவருக்கு எப்படித் தெரியும் எனத் ‘திருப்புகழ் முருகன்’ என ரமணரால்

அழைக்கப்பெற்ற நம் அர்த்தநாரி ஆச்சரியப்பட்டார். உடனே அதற்கீடான் திருப்புகழ் பாட்டை எடுத்துக்காட்டிச் சொல்ல, அவரும் மகிழ்ந்து, ‘திருப்புகழே மஹாமந்திரம்; அதையே பாடிவருக; வள்ளிமலை சென்று தவம் செய்க; யாழும் அங்கு வருவோம்’ என உத்தரவிட்டு ஓடிவிட்டார். சேஷாத்ரி சுவாமிகள் ஒரு மஹா லித்த புருஷர். அவரே இவருக்கு ஸ்தால குருவாக வாய்த்தார்.

பிறகு சுவாமிகள் இமயமுதற் குமரிவரை யாத்திரை செய்த போது, வடநாட்டில் ஒரு சன்னியாசியிடம் சன்னி யாசி தீட்சை பெற்றார். ‘சச்சிதாநந்தா’ எனத் தீட்சா நாமம் குட்டப்பட்டது. சில காலத்தின் பிறகு தண்ட, கமண்டல விஸர்ஜனத்தைக் கங்கையிலேயே செய்து, அதி வர்ணாஸ்ரமியாகத் திகழ்ந்தார். சிலோனிற் கதிர்காமத் தாண்டவன் ஸந்நிதியில் வந்து திருப்புகழ் பாடித் தவஞ் செய்துள்ளார். சஷ்டி ஸமாராதனை அன்னதானமும் அங்குச் செய்திருக்கிறார். இரண்டாம் முறை வடநாட்டு யாத்திரையின் போதில் 1949இல் இமய ஜோதி சுவாமி சிவா ஸந்தஜீ மஹராஜ் அவர்கள் முன்பும் திருப்புகழ் பாடித் ‘திருப்புகழ்ச் சக்கரவர்த்தி’ என்று அவர் திருவாயால் அழைக்கப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

குரு சொற்படி வள்ளிமலைக்குப் போய் அங்குப் பர்வத ராஜன் குன்றுப் பகுதியில் ஆச்சிரமம் அமைத்துக் கொண்டு குறக்குலத்தார் முதல் மறைக்குலத்தார் வரை யாவருக்கும் பேதமின்றித் திருப்புகழ் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார். வள்ளிமலை காட்பாடிக்கும் அறக்கோணத்துக்கும் இடையில் திருவலம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து 8 கல் தொலைவிலுள்ளது. காட்பாடி, வேலூர் இங்கிருந்தெல்லாம் பொன்னைக்குப் போகும் பேருந்துகளிலும் வள்ளி மலைக்குச் செல்லலாம். சென்னையிலிருந்தும் பேருந்து வசதி உண்டு. சிற்றூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது; ஆறு படை வீடுகளில் குன்று தோறுடற் பகுதியைச் சேர்ந்தது. முருகன், வள்ளியம்மையாரை வேடஞ்சி, வேங்கையாகி

செட்டியாகிக், கிழவனுகியெல்லாம் சோதித்து விளையாடித் திருமணம் புரிந்து கொண்ட தலம்; கந்தபுராணப் பாட லும், அருணகிரியார் பாடலும், அருட்புகழும், பிள்ளைத் தமிழும் பெற்றது. இச்சா சக்திபீடம், அங்குவள்ளியம்மையருளால் திருப்புகழ் சுவாமிகளுக்கு ராக, தாள ஞானங்க ளெல்லாம் வெகு எளிதில் தாமாகக் கைவரப் பெற்றன. பல வருஷங்கள் குகைகளில் புகுந்து தவமிருந்தும், வருவார் அனைவருக்கும் திருப்புகழ் கற்றுக் கொடுத்தும் பக்தி யைப் பரப்பவும் சுவாமிகட்குத் தொண்டர் சூட்டமும் பெருகி, ஆச்சிரமும் விருத்தியாயிற்று. சுவாமிகளின் பக்தர்கள் சென்னையில் அதிகரித்தனர். திருப்புகழும் இன்னி சையோடு அதிகம் எங்கும் பரவலாயிற்று.

சுவாமிகள் நிஷ்டையிலிருப்பது, ஸ்தல யாத்திரை செய்வது, ஆங்காங்கு சஷ்டி சமாராதனைகளில் நிரம்ப அன்னதானம் செய்வது, எங்குப் போனாலும் திருப்புகழ் பாடி பரப்புவது இவற்றையே கொள்கையாகக் கொண்டு ஒழுகி வந்தனர். சச்சிதாநந்த சுவாமிகள், சென்னையில் டிசம்பர் 31ஆம் திகதி ஜனவரி 1ஆம் திகதிகளில் உத்தியோகஸ்தர்கள் அலுவலகத்துரைமார்க்கட்கு மரியாதைக்காகப்பூமாலை, பழம், மற்றும் இனிப்புப் பண்டங்கள் முதலியன கொண்டு சென்று சமர்ப்பித்து வணக்கம் செலுத்தி வரும் வழக்கத்தைக் கண்ட வள்ளிமலை சுவாமிகட்கு ஒரு நல்லெண்ணம் உதித்தது. இன்று இருந்து நாளை மடியும் மனிதரை வணங்குவதை விட, ஆங்கில ஆண்டு தோறும் கடைசி நாளிலும், முதல் நாளிலும் திருத்தணிகைத் துரைசாமியைச் சென்று கண்டு வழிபடும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு ஊட்டினால் என்ன? இதனால் பக்தியும், திருப்புகழும் பரவுமே என்ற யோசனை வந்தது. அதன் படி முடிவு செய்து 1917-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31ஆம் திகதியில் 6 அடியார்களுடன் தணிகை சென்று படிக்கொரு பாட்டாகத் திருப்புகழ் பாடிக் கொண்டு மலை ஏறித் தணிகேசனுக்கு அபிஷேக ஆராதாதாது கள் செய்வித்து ஏழைகட்கு அன்னதானம் செய்வித்து, ஜனவரி 1ஆம் திகதியும் தணிகைப் பிரானைத் தரிசித்துக்

கடந்த ஆண்டின் தீவினைகளைக் கழித்துத் தொடரும் ஆண்டில் நல்வினைகளையே ஆற்ற வரம் வேண்டி வரும் வழக்கத்தை முதன் முதலாக ஏற்படுத்திப் பக்திக்கு வித்திட்ட பெருமை அவரையே சாரும். அது தான் முதலில் ‘திருத்தணித் திருப்புகழ்’ திருவிழா’ வாக இருந்து பிறகு, காலங்கிணற திருப்புகழ்மணி T. M. கிருஷ்ணசாமிஜியர் ஆதியோர்மூலம் ‘திருப்படித் திருவிழா’ வாக மாறி, இன்றும்பித்துக்குளி முருகதாஸ் முதலியோர் கலந்து கொண்டு தொடர்ந்து நடத்தி வரும் தனிப்பெருந் திருப்புகழ் திருவிழாவாக ஆண்டு தோறும் பெருகி வரும் பெருங் கூட்டத்துடன் தவருது நடை பெற்று வருகிறது. மகான் கள் போட்ட சிறுவிதை ஆல மரம் போல அடியார்கள் கூட்டத்தைப் பெருக்கிப் பக்திக் கனியை உதிர்ப்பதற்கு இது வே ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும்.

வள்ளிமலை வள்ளலார் திருப்புகழ் ஆதிய (அருணகிரியாரின்) நூல்களிலிருந்து மக்களின் நித்தியபாராயணதி களுக்கு உபகாரமாகக் கீழ்க்கண்ட நூல்களையெல்லாம் தொகுத்தருளித் தந்திருக்கிறார்.

1. திருப்புகழ்ப் பாராயணத் தவநெறித் திரு முறை,
2. திருப்புகழ்ப் பாராயணக் குண்டு,
3. மெய்க்காவல் – வேல் மாறல்,
4. திருப்புகழ் கோ பூஜை,
5. அநுஷ்டானத் திருப்புகழ்,
6. திருப்புகழ் ஞான சச்சிதானந்த வல்லி சரிதம், (வள்ளி கலியாணம்)
7. மகுடங்கள்,
8. மார்கழித் திருப்புகழ்ப் பாராயணத் திருமுறை,
9. மநஸ் – அறிவு தர்க்கம்,
10. டிண்டிம் – கதை,
11. திருப்புகழ் அர்ச்சனை,
12. திருப்புகழ்த் தேவன் ஆற்றுப்படை.

[மேற்கண்ட நால்களையெல்லாம் சுவாமிகளின் நூற்றுண்டு விழாக் குழுவினர் இவ்வாண்டில் அச்சிட்டு வெளியிட்டு வருகின்றனர்; அன்பாக்கள், “ஸாது பார்த்தஸாரதி, ஸ்ரீ வைஷ்ணவியாலயம், திருமூல்லை வாயில், சென்னை-62, தென்னிந்தியா.”] என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.]

ஸ்ரீ கோஷாத்ரி சுவாமிகள் 1929-இல் மஹாசமாதியடைந்தார். அவர் அடிக்கடி ஜபம் செய்யப் போகும் சுடுகாட்டிற் காத்து வந்த வெட்டியானென்றால் ஒரு நாள் கனக் கண்டு வள்ளிமலைக்கு ஓடி வந்தான். அங்கு வந்து ‘எங்கள் சுவாமிகள் இங்கு எங்கே இருக்கிறார்கள்?’ எனக் கேட்டான். திருப்புகழ் சுவாமிகள் திகைத்தார்கள், அவன் உடனே அங்கே அருகில் ஓடியதொரு கீரிப்பிள்ளையைக் கண்டு வணங்கிச் கோத்திரி சுவாமி ரூபமாகவே காட்சி பெற்று, ‘இதோ எங்கள் சுவாமி! ஆச்சரியம்! ஸமாதிக்குப் பின் வள்ளிமலையில் தான் தென்படுவோம்! வந்து காணி! என்றாரே என அதிசயித்துப் போனான். அப்போது தான் நம் சுவாமிகட்குத் தம் குரு பிறகு வள்ளிமலைக்கு வந்து சேருவதாகச் சொன்ன திருவாக்கு சத்தியமாகி விட்ட உணர்க்கி வந்தது. அன்று முதல் ‘பெரியவர்’ என அவரை வழங்கி அக் கீரிக்குத் தினமும் வெல்ல அன்னம் தவறாது நிவேதித்து வந்தார் அவர்.

வள்ளியம்மை சென்னையிலும், வள்ளிமலையிலும் சுவாமிகளிடம் அநேக லீலைகள் செய்து தன் பெயரைப் ‘பொங்கி’ என எழுதியும்கொடுத்துப்போயிருக்கிறார்கள். பொங்கியம்மையே சுவாமிகளின் இஷ்டதேவதை. தம் இஷ்டதேவதையை ‘வைஷ்ணவி’ என்னும் சிலாவிக்கிரஹத்தில் சுவாமிகள் தம் கையாலேயே ஆவாஹநம் செய்து பிரதிஸ்தைபண்ணிக் கொண்டாடினார். அவ்வம்மை சென்னைக்கருகில் ஆவடிக்கும் அம்பத்தாருக்கும் இடையேஉள்ளவடத்திருமூல்லை வாயில் கிராமத்தை ஓட்டிய ‘அம்பாபுரி’ என்னும் பகுதியில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவி’ என்னும் பெயரோடு கோயில் கொ

ண்டு இன்றைக்கும் அநேக சித்தி விளையாடல்களைப் பக்தர் கள் பொருட்டுப் புரிந்து வருகிறார்கள்.

சுவாமிகள் வள்ளி கல்யாணப் பிரசங்கம் செய்து, நிஷ்டை கூடியிருந்த நிலையில் நோய்வாய்ப் பட்டதாகச் சென்னைப் பொது மருத்துவமனையில் சேர்க்கப் பட்டு 22-11-1950இல் அங்கு விதேஹ கைவல்யம் அடைந்ததும், அவரதுதிருமேனி, சென்னை பூர்வ ஸாதுபார்த்தஸாரதி அவர்களால் வள்ளிமலைக்குக் கொண்டு போகப் பட்டு, முருகவேள் வள்ளிநாச்சியாரைக் காந்தரவு விவாஹம் செய்து கொண்டதுக்குறையும் மஹா ஸமாதி செய்யப் பட்டுள்ளது.

கார்த்திகை மூலம் அவர் பிறந்த நாள்; அருணகிரியாரின் அவதார நகூத்தரமும், இதுவே. கார்த்திகை அஸ்விநி-தரயோதசி வள்ளிமலை ஸ்வாமி முத்தி பெற்ற நாள். அவரது 100-ஆவது ஐயந்தி ஆண்டுவிழா 30-11-70, 1-12-70 தேதிகளில் சென்னை, வள்ளிமலை, திருமூலஸ்வாயில், அம்பாபுரி, பூர்வைஷ்ணவி கோயில், அவரது ஐநந் பூமியாம் பூநாச்சி புதூர், மற்றும் தென்னெடு, வடநாடெங்கும் ஆங்காங்கு விமரிசையாகக் கொண்டாட ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன. அவர் ஏற்படுத்திய திருப்புகழ்ச் சபைகள் அநேகம் திருப்புகழ் அன்பர்கள் யாவரும் அத்தினங்களில் திருப்புகழ்பாடி அவரது ஐயந்தி விழாவை அவரவர் இருப்பிடங்களிற் கொண்டாடுவதோடு, மேற்படி இடங்களிலும் வந்து கலந்து கொண்டு திருவருள் பெறுமாறு வேண்டப் படுகிறார்கள்.

வாழ்க வள்ளிமலை வள்ளலார் நூற்றுண்டு மணிவிழா!

மரணம் வரும்வரை கருமம் புரிக-யான் உங்களோடு உள்ளேன்; நான் போன்றின் என் ஆவி உங்களோடு இருக்கும். இவ்வாழ்வு வருவதும், போவதும் ஆகும்; செல்வமும் புகமும் போகங்களும் ஒரு சில நாளைக்கே; உளவாம். உலகச் சார்புற்ற புமுகவைப்போன்று இறப்பதிலும், உண்மையைப் போதித்துக்கொண்டு, கடமையும் களத்தே இறத்தல் மிக மிக நன்று, முன் செல்க. —விவேகானந்தரின் வீர முழக்கம்

இந்திய மண்ணில் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர்

(பம்பாய் நகரிலிருந்து வெளிவரும் பிரசித்திவாய்ந்த பவான் சஞ்சி கையின் - (Bhavan's Journal) 10-8-1969 விசேட மலரில், ‘ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்’ என்ற தலைப்பின் கீழ் திரு. ம. சி. சிதம்பரப்பிள்ளை, கொழும்பு அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரையின் தமிழாக்கம்)

நூற்றுண்டு தினம்

இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்கள் பொதுவாகவும், சைவ சமய மக்கள் சிறப்பாகவும், தங்கள் அன்புக்கும் ஏகோ பித்த கௌரவத்துக்கும் பாத்திரமான கல்விக் கடலாம் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுடைய நூற்றுண்டு விழா வை இத்தினத்தில் கொண்டாடுகின்றார்கள். ‘நாவலர்’ என ஈழநாட்டிலும், யாவராலும் பாசத்துடனும் கௌரவத்துடனும் அழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பட்டி ன த் து க் கு அருகாமையிலுள்ளதும், பெருமைவாய்ந்த பழைய இராஜதானியாகவும் விளங்கிய நஸ்லார் எனும் நற்பதியில், சகல செல்வங்களும் நிறைந்த ஒரு உயர் குடும்பத்தில் 1822ம் ஆண்டு, மார்கழித் திங்கள் 22ம் நாள் அவதரித்தார்.

வளரும் பயிரை முளையிற் தெரியும்.

பிறக்கும் போதே மேதாவிலாசம் உடையவராகையினால் இவரது தந்தையார் பாடி அரைவாசியில் விட்டுப்போன ஒரு நாடகத்தைத் தமது ஏழாம் வயதில் பூர்த்தி செய்தார். இளமையில் இவரது அதி உயர்ந்த விவேகத்தைக் கவனித்த இவரது ஆசிரியர்கள் - அக்காலம் பணம் படைத்

தவர்களே தம்மக்களுக்கு ஆங்கிலக் கல்வியை ஊட்ட வசதி படைத்தவர்களாக இருந்தார்களாகையினால் - இவருக்கும் ஆங்கிலக் கல்வியை அளிக்கவேண்டுமெனக் கூறினர்.

பார்சிவல் துரை.

நாவலர் வாழ்ந்த காலத்தில் ஆங்கில வித்தியாசாலை கள் அரிது என்னாம். ஆகவே, நாவலரின் தமையன்மார் ஆசிரியர்களுடைய யோசனைக்கிணங்க, அக்காலம் அமெரிக்க மிசனரிமார்களால் யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் நடத்தி வந்த ஒரே ஒரு ஆங்கிலப் பாடசாலையில் ஆங்கிலம் கற்க நாவலரை அநுமதித்தனர். கண் ணியம் நிறைந்த பார்சிவல் துரை என்ற பாதிரியாரே இவ்வாங்கில வித்தியாசாலைக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். ஆறுமுகத்திற்கு அப்போது வயது பன்னிரண்டு.

பதினாண்கு ஆண்டு அக்ஞாதவாசம்.

ஆண்டவன் சித்தம் போலும்; பதினாண்கு ஆண்டுகள் பார்சிவல்துரையினுடைய ஆங்கில வித்தியாசாலையில் மன துக்கு வெறுப்பு நிறைந்த கத்தோலிக்க சூழலில் காலங்களிக்க நேர்ந்தது. ஸ்ரீ ராமபிரானின் பதினாண்காண்டு வனவாசம் போன்றது என்னாம். ஆறுமுகத்தின் கல்வியின் ஊக்கத்தையும் உயர்வையும் கவனித்த பார்சிவல் பாதிரியார் தனது பாடசாலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் போதிப்பதற்கு இவரை ஆசிரியராக நியமித்தார். சிலகாலம் சென்றபின்பு பாதிரியார் தாமே ஆறுமுகத்திடம் தமிழை மிகவும் பணிவுடன் கற்றார்.

பைபிள்.

பாதிரியாருடைய விருப்பத்திற்கிணங்க விவிலிய நூலை (பைபிள்) தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். அக்காலத்தில் சென்னையிலும் இந்நால்மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருந்தது.

இந்த இரு மொழி பெயர்ப்பு நூல்களையும் சீர் தூக்கி ஆராய்ந்த வல்லுநர்கள், ஆறுமுகம் மொழி பெயர்த்த நூலே அதி விசேடம் வாய்ந்ததாகத் தேர்ந்தனர்.

மத மாற்றம்.

ஆசிரியரான ஆறுமுகம், தமது சொந்த சைவப் பிள்ளைகளும் மற்றும் சைவ மக்களும் எவ்வாறு மிசனரி மாரி னல் மத மாற்றம் செய்யப்படுகின்றார்கள் என்பதனை மிகவும் நுணுக்கமாகக் கவனிக்கலானார். தங்கள் குறிக்கோளை அடைவதற்கு என்ன என்ன முறைகளைக் கையாளுகின்றார்கள் என்பதனையும் கூர்ந்து கவனிக்கலானார். மிசனரிமார்களுடைய மாய வலையில் சைவ மக்கள் பொருஞ்க்காகவும், உத்தியோகங்களுக்காகவும் வந்து விழுவதனைக் கண்ட ஆறுமுகம் கணமேனும் சகிக்க முடியாத நிலையை அடைந்தார். மிசனரிமார்கள் தங்கள் மத மாற்றத்தை மிகவும் தீவிரமாகச் செய்வதனைக் கண்ணுற்ற நமது ஆறுமுகம் கொதித்து எழுந்தார்.

கசடறக் கற்றல்.

ஆறுமுகம் தனது சமயமாகிய சைவ சமயத்தில் உள்ள சைவ ஆகம நூல்களைத் தேடிக் கற்க முடிவு செய்தார். தமது இருபத்து மூன்றாவது வயது பூர்த்தியாவதற்கிடையில், சைவ சமய சம்பந்தமான எத்தனையோ அரிய, பெரிய நூல்களைத் துருவித் துருவி ஜயந்திரிபறக் கற்றுத் தெளிந்து விட்டார். ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் ஆற்ற முடியாத இத் தீவிரச் செயலை இவர் எவ்வாறு கற்றுத் தேறினார் என்பது எல்லோருக்கும் என்றும் விளங்காத புதிராகவே இருந்து வருகின்றது. மேலும், இலகுவில் வாசித்து அறிய இயலாத - செய்யுள் நடையில் உள்ள எத்தனையோ தொன்மை வாய்ந்த சைவ ஆகம நூல்களைக் கசடறக் கற்றதோடு மையாது மனனம் செய்தும் வைதார் என்பார். இந்நூல்களைத் தாமாகவே ஒது உணர்ந்தார். அத்துடன் சமஸ்கிருத பாஷ்ணயையும் கற்றுப் பண்டிதரானார்.

பாட வகுப்பு.

ஆறுமுகம் தனது குழலில் உள்ளவர்களுக்குச் சைவ சமய உண்மைகளையும் செந்தமிழிலுள்ள செல்வத்தையும் விளக்குவான் வேண்டி பாட வகுப்பு ஒன்றினை ஆரம்பிப்பதில் கவனத்தைச் செலுத்தினார். இரவிலும் பகலிலும் நடாத்தப் பட்டதிந்தப் பாட வகுப்புக்கு அவரது வயதொத்த வாலிபார்களும் மற்றவர்களும் கல்வி கற்க வந்தார்கள். மிசனரி-மார்கள் எவ்வாறு தங்கள் மதத்தைப் போதித்துப் பரப்ப முயன்றார்களோ, அதனைப் பின் பற்றி இவரும் சைவசமயத் தைப் பரப்புவதற்குப் பல முயற்சிகள் எடுத்தார். மூன்று ண்டுக்குள் பல இளைஞர்கள் தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் வல்லுநரானார்கள்.

வண்ணர்பண்ணைச் சிவன் கோவில்.

1847ம் ஆண்டு மார்க்கிய மாதம் 31ம் நாள் வண்ணர்பண்ணைச் சிவன் கோவில் மண்டபத்தில் பல சைவப் பெரியார்கள் கூடிய சபை முன்னிலையில், சைவப் பொலிவும் தவ வேடமும் ஒருங்கே மினிரத் தோன்றி, அரியதொரு சமய விரிவுரை பொழிந்தார்; அருள் மழை பொழிந்தார் என்லாம்! அவர் ஆற்றிய சொல் விருந்தையும், செந்தமிழின் சிறப்பையும், அதனுடைய நயத்தையும், கங்காநதி யின் பெருக்கை நிகர்த்த பேச்சுத் திறனையும் செவிமடுத் தின்புற்றனர். இவருடைய இந்தச் சைவப் பிரசங்கங்கள் ஆரம்பமான சுப வேளையில், ஆலய மணியும் நாதகீதம் எழுப்பி, மலரப் போகும் புது எழுச்சியை வரவேற்பது போன்று கட்டியம் கூறிற்று! இந்த உபந்தியாசம் வாரா வாரம் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை தோறும் தவரூது நிகழ்ந்து வந்தது!

பாதிரியார் வாழாவிருத்தல்.

சைவ சமயத்தவர்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒருவித மாற்றத்தை, வெள்ளிக்கிழமை தோறும் நடக்கும் சமயப் பேச்சுக்கள், செய்வதனைக் கண்ட மிசனரிமார்கள் மிகவும் பீதி அடைந்தார்கள். பார்சிவல் பாதிரியிடம் சென்று முறை யிட்டார்கள். ஆறுமுகம் சுய நலமற்ற சேவைகளைப் பாதிரியாருக்கு அல்லும் பகலும் புரிந்து வருகின்றவராகையினால், மிசனரிமார்கள் வந்து புகாரிட்டவைகளைக் கேட்டு வாழாவிருந்து விட்டார்.

வித்தியாசாலை ஆரம்பம்.

அத்தியாவசியக மாகாரு பாடசாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமெனக்கண்டு, 1848ம் ஆண்டு ஒரு வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்தார். அதே ஆண்டு பார்சிவல் பாதிரியாரின் கீழ் பார்த்து வந்த உபாத்தித் தொழிலுக்கும் ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்டார். எதிர்பாராத இந்தச் சம்பவத்தை தாங்க முடியாத பார்சிவல் பாதிரியார், யாழ்ப்பாணத்தை துறந்து சென்னபட்டினம்புக்கு, அங்கேயே தங்கித் தமிழூக்கற்றுப் பண்டிதரானார். நல்ல வருவாய் தரக்கூடிய உபாத்தித் தொழிலை விட்ட காரணத்தினால் அதிருப்தியடைந்த ஆறுமுகத்தின் சகோதரர்களும் இவரை மிகவும் வன்மையாகக் கண்டித்தனர். அதனால் ஆறுமுகம் இனபந்துக்களை வேண்டாமெனத் துறந்து விட்டார்.

ஓலைச் சுவடிகள்.

ஆறுமுகம் படிக்குங் காலத்தில் நூல்கள் பல ஓலைச் சுவடிகளிலேயே இருந்தன. சாதாரண மக்கள் இச்சுவடிகளில் உள்ள எழுத்துக்களை இலகுவாகவும் பிழையறவும் கற்க முடியாத முறையில் இருந்தனர். ஆறுமுகப் பண்டிதர் இச்சுவடிகளைப் பொறுக்கிப் பிற்காலச் சந்ததியினரின்

நன்மையைக் கருதி, அச்சு வாகனமேற்றத் துணிந்தார். அக்காலம் அமெரிக்க மிசனரிமார்கள் தங்கள் நூல்களை அச்சிடுவித்தே உபகரித்தனர். சைவ நி ந் த ணை முதலாம் சிவதூஷணகளை ஆயிரக்கணக்காகப் பதிப்பித்து மக்களிடையே விநியோகித்தனர். இத் துண்டுப் பிரசரங்கள் மக்களிடை பெரிய சூழவளிக் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணின. அதனால் ஆறுமுகம் கொதித்தெழுந்தார். மனம் நிம்மதியடையாது வெதும்பினார். ஆகவே அச்சுயந்திரம் பெறுவதற்காகச் சென்னபட்டினம் சென்றார்.

திருவாவடுதூறை ஆதினமும் “நாவலர்” பட்டமும்.

சென்னை நோக்கிச் சென்ற ஆறுமுகம், சைவத்துக்கும், தமிழுக்கும் உறைவிடமாக விளங்கும் திருவாவடுதூறைக் கும் போக வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஆதீன மகா சந்தி தானம் அவர்கள் ஆறுமுகத்தை நோக்கி, அங்கு கூடியிருந்த புலவர்கள் சபையில், ஓர் உரை நிகழ்த்துமாறு பணித்தது. ஆறுமுகத்தினுடைய பேருரையை, பேருவகையுடன் செவி மடுத்த மகா சந்திதானம் அன்னாரூடைய அறிவின் ஆழத்தையும், பேச்சின் திறனையும், குரவின் இனிமையையும், பாருளின் தெளிவையும் மெச்சி ஆறுமுகத்துக்குப் பல உபசாரங்கள் செய்து, “நாவலர்” என்ற புகழ் வாய்ந்த பட்டத்தினையும் சூட்டியது. அன்று தொட்டு ஆறுமுகம் என்ற பெயருக்குப் பதிலாக எல்லோரும் நாவலர் என்றே பெருமையுடன் அழைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

சனக மகாராஜனுடைய யாகத்தைக் கண்டு களிக்கச் சென்ற ஸ்ரீ ராம பிரான் எவ்வாறு சீதா பிராட்டியைக் கைப் பிடித்தாரோ அவ்வாறு ஆறுமுகம், அச்சுயந்திரம் பெறும் பொருட்டுச் சென்னைக்குச் சென்றவிடத்து, நாவலர் என்ற கெளரவக் கிரீடத்துடன் யாழ்ப்பாணம் வந்தடைந் தார்.

நாவலர் புகழ்.

தமிழ் நாடு முற்றும் நாவலருடைய பெயரும் புகழும் விரைவில் பரவத் தொடங்கியது. செந்தமிழுக்கும் சித்தாந்த அறிவுக்கும் ஓர் உதாரண புருடராக விளங்கினார். பல சைவ சமய நூல்களை எழுதி அச்சிட ஆரம்பித்தார். பாலர்களுக்கும் மற்றையோர்களுக்கும் உகந்த நூல்களை எழுதினார். மாணவர்கட்கான இலக்கணச் சுருக்க நூல்களை எழுதினார். தமிழ் வளர்ச்சியின் பொருட்டு நாவலர் அரிய பெரிய தொண்டுகள் ஆற்றினார். தொன்மை வாய்ந்த எத்தனையோ அரிய நூல்களுக்கு விசேஷ பதவுரை பொழிப் புரை தந்து மறு பதிப்புக்கள் வெளி வரச் செய்தார். இந்தியாவிலும் பிற இடங்களிலுமிருந்து பல கற்ற விற்பன்னர்கள், பழைய ஏடுகளைப் பரிசோதித்து அச்சிடுவதற்காக நாவலர் பெருமானை நோக்கித் தவமிருந்தனர். தென்னகத்தில் மிகவும் கீர்த்தி வாய்ந்த மகா வித்வான் ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் நாவலர் பெருமானுடைய நட்பை மிகவும் விரும்பிப் பெற்றார்.

கண்டனப் புலி.

நாவலர் பெருமான் தமது உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையும் சமய விருத்தியின் பொருட்டுத் தியாகம் செய்தார். பாதிரிமார்களுடைய துர்ப்போதனைகளுக்கெதிராகவும், மக்களைக் கூறுபோடும் துண்டுப்பிரசரங்களுக்கு மாருகவும் நாவலர் பெருமான் ஆணித்தரமான வகையில் கண்டனப் பத்திரம் எழுதி, பாதிரிமார்களுடைய வாயை அடைத்தார். இதன் பலங்கை, சைவ சமயம் நீங்கிப் புறச் சமயம் போந்த பலர் மீண்டும் சைவம்புக்கு, நாவலர் பெருமானின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, விபூதி பெற்றுயந்தார்கள். கைக் கூவி வாங்கி அன்றை வாழ்க்கை நடத்தும் பாதிரி களுடைய கையாட்கள் சிலர், நாவலர் பெருமானுக்கெதிராக நையாண்டி புரிந்தனர். பயம் என்றதை அறியாத

நாவலர் பெருமான், மிசனரிமார்கள் செய்யும் அடாத போதனைகளுக்கும் விஷமச் செய்கைகளுக்கும் எதிராகத் தனித்து நின்று போராடினார்.

சிதம்பரம்: வித்தியாசாலை

தென் இந்தியாவின் கண் உள்ள சிதம்பரத்திலே நாவலர் பெருமான் ஒரு வித்தியாசாலையும், ஓர் அச்சுக் கூடமும் தாபித்தார். இதேபோன்று யாழ்ப்பானத்தில், பல இடங்களில் கல்விக் கூடங்கள் அமைத்துச் சகலகலா வல்லியின் கடாட்சம் பெருகச் செய்தார்.

நூல்கள் வெளியிடுதல்

கத்தோலிக்க குருமார்கள் தங்கள் கத்தோலிக்க மத த்தைப் போதிப்பதற்கும், பரப்புவதற்கும், எவ்வாறு சிறு பிரசரங்களைப் பதிப்பித்தார்களோ, அவ் வாறு நாவலர் பெருமான், சைவசித்தாந்த சாரமாக விளங்கும் வேதம், ஆகமம், தேவாரம், திருவாசகம் ஆகியவைகளைப் பிழிந்து சைவச் சிறுர்களுக்குச் சிறு நூல்கள் வடிவில் அச்சிடுவித்து உபகரித்தார். தென்னகத்துச் சைவப் பெரியார் ஸீலஸ்ரீ சான சிவாச்சாரியார் அவர்கள் நாவலர் பெருமானால் எழுதி வெளியிட்ட சைவவினாவிடை முதலாம், இரண்டாம் புத்தகங்களைக் கண் ணே போற் போற்றுவதோட்டமையாது, நாவலர் பெருமானைத் தமது ஞான குருவாகவும் போற்றி வந்தார்.

தமிழ் வசனநடை கைவந்த வள்ளல்.

தமிழ் வசனநடைக்கு ஓர் உருவம் அமைத்து, தரிப்புக் குறியீடுகளைப் புகுத்தித் தமிழ் அன்னைக்குப் புது அன்னை செய்தார். மேடைப்பேச்சு, பிரசங்கம், உபந்நியாசம் என்ன என்பதே தெரியாத அக்காலத்தில், மக்களிடையே இவை

களுக்குத் தனிமதிப்புக் கொடுத்துச் சமய மழை பொழிந்தார். தமது அத்தியங்க மாணவர்களை, மக்களிடை சென்று, நற்பழக்கம், ஆலய வழிபாடு, புலாலுண்ணைமை, சேவை புரிதல் முதலாம் நற்பண்புகளைப் பற்றிப் பிரசங்கிக்குமாறு ஒழுங்கு செய்தார்.

ஓப்புயர்வற்ற ஒழுக்க சீலர்.

நாவலர் பெருமான் ஓர் உண்மையான, கட்டுப்பாடான பிரமச்சாரிய வாழ்க்கையைக் கைப்பிடித்து, ஒழுகினவர். சிவபூசை செய்யாது அவர் உணவு கொண்டது கிடையாது.

கையில் ஒரு செம்புச் சல்லியுமில்லாத வேளையிற்றுன் ஏதாவது ஒரு முக்கிய காரணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருப்பார். இந்த விதமான சந்தர்ப்பங்களில், இறைவனுடைய திருவடிகளைத் தியானித்தவண்ணம், பல மனிதத்தியாலம் ஊன், உறக்கமின்றித் தவமிருப்பார். அப்பொழுது ஆண்டவனருளால் ஏதாவதொரு திசையிலிருந்து எவராவது ஓர் அன்பார் நாவலர் பெருமானுக்கு வேண்டிய பொருளைத் தந்து நிற்பார்கள்.

பலியிடுதல்.

சைவசமய அறிவுக்கு வரம்பாக இருந்து வாழ்ந்த நாவலர் பெருமானுக்குச் சமய சார் பான கிரியைகளைப் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவு இருந்தமையினால் அரைகுறை அறிவுள்ள பிராமணர்கள் இவரைக் கண்டஞ்சுவார்கள்.

தென் இந்தியாவில், ஒரு முறை ஒரு யாகத் தொடக்கத்துக்கு மிருகபலி செய்ய இருந்த செயலைத்தடுத்து நிறுத்தினார். சிதம்பரத்திலே உள்ள பிராமணர்கள், ஒரே குவில் வேதங்களில்லை என மறுத்து வாதாடிடும் அறிவிலிகளைப் போன்று, நாவலரும், வேதத்தில் கூறிய பிரகாரம் பலி செய்வதனைத் தடுப்பதற்கு இவருக்கு என்ன அதிகாரம் உண்டு எனக் கடாவினார்கள்.

“சாத்திர முறைப்படி யாகம் செய்வதற்கு ஒர் அருகதையுமற்ற பிராமணர்களாகிய உங்களுக்கு என்ன யோக்கியம் உண்டு? ” என மறு உத்தரமாகக் கூறி அவர்களுடைய வாதத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். பலியிடுதலும் நின்றுவிட்டது.

அரசியல்வாதி.

நாவலர் பெருமான் மக்களின் நலன்பொருட்டு, நாளாந்தர வாழ்வில் வரும் இன்னல்களைத் துடைக்கத் தன்னுலான கடமைகளைத் திறம்படப் புரிந்தார். கோவில்களின் நிர்வாகத்தில், மிகவும் கடமையான கண்காணிப்பாளராக இருந்தார். மகாத்மா காந்திஜியைப் போன்று சாதாரண மக்களுடன் சகசமாகப் பழகினார். பஞ்சம், பினி தோண்றியக்கால் அரசாங்கத்துடன் வாதாடி, நோயினால் அவதி யுற்றவர்களுக்குப் பலவித உதவிகளைப் பெற்றுத் தந்தார். ஒருமுறை அரசாங்க அதிபருக்கெதிராக, அன்னாருடைய அநீதிகள் நிறைந்த நிர்வாகக் கொடுமைகளைப்பற்றி ஒரு மகஜர் மூலம் எடுத்து விளக்கி, சீமையிலுள்ள குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசிக்கு முறையிட்டார். இலங்கை சட்டமன்றத்தில் சேர் பொன். இராமநாதன் துரை அவர்கள் நாவலர் பெருமானைக் குறித்து ‘‘இந்து மக்களின் சீர்திருத்தச் செம்மல்’’ என விதந்து உரை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

இறைவன் திருவடி

1879 - ஆம் ஆண்டு, மார்கழித் திங்கள் 5-ம் நாள் நம் நாவலர் பெருமான் இறைவனுடைய குஞ்சிதபாத நிழலை அடைந்தார். பல நிலைப்பட்ட மக்கள் ஒன்று சேரவும், தேவார, திருவாசகம் ஒதவும், பெருமானின் பூதவுடலுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடன்களை முடித்துப் பின் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகான இரத்தின் மீது வைத்து, மயானத்தில் சந்தனக்கட்டைகள் கொண்டு தீ மூடிடிச் சைவமக்கள் இறுதி அஞ்சலி செலுத்தினார்கள்.

பலகோடி மக்கள், இவ் ஈழநாட்டிலும் அன்மை நாடுகளிலும் நாவலர் பெருமான் தன்னலமில்லாது ஆற்றிய பல்வேறு தொண்டுகளை எண்ணி எண்ணி நினைவுக்குகின்றார்கள்.

சைவமும் செந்தமிழும் நாவலர் வழி வாழ்க!

★ ★ திருச்சிற்றம்பலம். ★ ★

நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக!

(செல்வி: பண்டிதை. த. பூங்கொடி)

உள்ளமென்னும் பெட்டகத்தைத் திறக்கும் சாவியே நா. இது எலும்பில்லாதது ஆயினும் இதன் சத்தி அளப்பரியது. அண்டத்திற்கப்பால் அரிபிரமாதி தேவர்களையும் அடக்க வல்லது. ஒருகால் நக்கீரன் நாவில் எழுந்த சத்தியே இறைவனேடு எதிர்நின்று “நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றமே குற்றம்!” என்று பேசியது. இத் தகைய நாவின் வல்லமையையே நாம் கலைமகள் என்றும், வாணி என்றும், நாமகள் என்றும், சரஸ்வதி என்றும் அழைக்கின்றோம். இந்தச் சத்தி எமக்கு இறைவனிடம் இருந்து கிடைக்கின்றது. இறைவன் சத்தியினின்றும் பிரித்து அறிய முடியாதவன். அவனே எமக்கு எக்காலத்தும் ஒப்பற்ற துணைவன். ஒப்பற்ற துணைவியும் அந்தச் சத்தியே. ஆதலின் நாம் சத்தி துணையாகச் சிவத்தை அடைவோமென்பதே இங்கு காணும் பொருளாகின்றது.

உலக சராசரங்கள் அத்தனையிலும் சிவசத்தியின் இருப்பை நாம் காணலாம். காயில் கசக்கிறது. கனியில் இனிக் கிறது; பூவில் மணக்கிறது. மணியில் ஓலிக்கிறது; உயிர்க்குயிராகிறது. உள்ளத்தில் ஒளிர்கிறது. நாவில் பேசுகிறது: இவ்வாறு உயிர்கள் தோறும் அதனதன் இயக்கமாய் இயங்கி வரும் சத்தி மனிதனிடம் மட்டும் சிந்தனையாயும்,

பேச்சாயும் இருப்பது அதி அற்புதமே. இதனால் மற்றைய பிறவிகட்கு இயலாத உயர்வை மனிதன் பெறுகின்றன. மற்றைய பிறவிகளில் விளங்கித் தோன்றுத சிவசத்தி மனி தனிடம் விளங்கித் தோன்றுகின்றது. உள்ளத்திலே அறி வாகிய சிவமிருப்ப அதனைப் பிரியாத சத்தி நாவிலே இருக்கிறது. இதனாலே தான் “நானுரைக்கும் வார்த்தையெல்லாம் நாயகன் தன் வார்த்தை” என்று மனிவாசகரும், “இம் மானி ஸத்தின் இனிமையெல்லாம் இருக்குது நாவின் அகைவினிலே” என்று முருகதால் சுவாமிகளும் நாநவின்றேத்தினர். இறைவனிலும் இனிய பொருள் எவ்விடத்துமில்லை. அந்த இனி மையை நாடியே நாம் பிறவி எடுத்துள்ளோம். எமக்குத் துணையாகச் சத்தி விளங்குகின்றது.

உள்ளத்தால் சிந்தித்து நாவினாற் பேசுகின்ற சத்தியை உடையவனே மனிதன். அவன் து தூய சிந்தனையிலும், தூய சொல்லிலும் உறைபவனே சரஸ்வதி என்னும் திரு என்ற உண்மையை.

“நாடிப்புலங்கள் உழுவார் கரமுங் நயவுரைகள் தேடிக் கொழிக்கும் கவிவாணர் நாவும் செழுங்கருளை ஓடிப்பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும் உவந்துநடம் ஆடிக்களிக்கும் மயிலே உன்பாதம் அடைக்கலமே”

என்னும் பாடலால் அறியத் தருகிறார் ஒரு புலவர். உழுவார் கரமும், நயவுரை நாவும், அறிவுடை நெஞ்சமும் அவள் ஆடிக்களிக்கும் இடங்களென நயமாகக் கூறினர். எமது நாவானது அனுசத்தியையும், அக்கினியையும் போன்றது. இதனை ஆக்கத்திற்கும் அழிவிற்கும் பயன்படுத்தலாம். ஆக்கத்திற்குப் பயன்படுமளவில் சிவசத்தியாகிய கலைமகள் எம்மில் விளங்கித் தோன்றுவாள். அழிவிற்குப் பயன்படுத்துவோமானால் கலைமகள் எமது நாவைவிட்டு நீங்கி விடுவாள். இதனை இப்பாடலில் “நயவுரை கள் தேடிக்கொழிக்கும் கவிவாணர் நாவும்,” என்ற அடியாலும், “உன்பாதம் அடைக்கலமே” என்ற அடியாலும்

உனர் உண்டு. இதனையே பிறிதொரு வாற்றுன் “யாகா வாராயினும் நாகாக்க” என்றும், “காவாக்கால் சோகாப் பர்” என்றும் தெய்வத்திருமறை அறிவுறுத்திற்று. நாவைக் காத்தலின் மூலம் சத்தியைப் பெறுகின்றோம். நாவைக் காத்தலாவது பிறர்க்கும், எமக்கும் தீமை பயக்கும் வார் த்தைகளைக் கூருது விடுதல். சிந்தனையே சொல்லாக உரு வெடுக்கிறது. ஆதலின் நாம் நல்லவற்றைச் சிந்திப்போ மானுல் நல்ல சொற்கள் நாவில் இடம்பெறும். நற் சிந்தனைக்கு உள்ளம் தூயதாக வேண்டும். உள்ளம் தூயதாக வேண்டில் நல்ல அறிவைப் பெறல் வேண்டும். உடல் வளர்ச்சிக்கு உணவு இன்றியமையாததுபோல், உயிர் வளர்ச்சிக்கு அறிவு இன்றியமையாதது.

இந்த அறிவு அனுபவத்தாலும், கல்வியாலும் வருவது. நாம் அனுபவத்தால் அறிவு வரக்கூடிய பக்குவர்கள் அல்லோம். அப்படி வரினும் எவ்வளவோ காலம் செல்லும். எனவே எமது அறிவைக் கல்வி மூலந்தான் பெற முடியும். இத்தகைய கல்வியை அளிப்பவன் ஆசிரியனே. ஆதலின் நல்லாசிரியன் வழி நின்று, அன்பும் நம்பிக்கையும் உடையோமாய் நாம் கல்வி பயில்வோமானால் வேண்டிய அறிவைப் பெறலாம். இவ்வாறு ஒருவனுக்கு நல்லாசிரியன் கிடைப்பானாலும் அது அவனுடைய பூர்வ புண்ணியமே. அவனுக்கு வேறு பேறுகள் அதைவிட வேண்டிய தில்லை. உடலைத் தந்துதவுவதில் பெற்றேரும், அறிவைத் தந்து இருமையினும் உயிரை வளர்ப்பதில் ஆசிரியனும் எமக்கு இன்றியமையாத திருவருட் சக்திகளாக அமைகின்றனர். குருவிலும் மேலான திருவருட் சக்தியையோ கலைமகளையோ காண்டலரிது. இதனாலே தான் அருண கிரிநாதர்;

“உருவாயருவாயுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மனியாயொளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே!”
என்று வேண்டினார்.

அருணகிரிநாதர் வேண்டு மாற்று ன் குமரகுருபராக்கு அருள் கிடைத்தது. குமரகுருபரர் முருகன் திருவருளினாலே ஊமைப்பிள்ளையாகப் பிறந்து விட்டார். வரமிருந்து பெற்ற பிள்ளை ஊமையாகி விட்டதே என்று பெற்றேர் மனம் கலங்கினர். பிள்ளை வரம் தந்த திருச்செந்தூர் முருகனையே சரண் அடைந்தனர். குழந்தையைப் பேசப் பண்ண வேண்டும். இல்லையேல் தாம் இருவரும் உயிர் விடுவதாகச் சபதம் செய்தனர். என்னே அதிசயம்! ஒருநாள் முருகப்பெருமான் சிவப்பிராமண வடிவங்கொண்டு கனவிலே தோன்றி அக்குழந்தை யிருக்குமிடம் அணுகி, “குமரகுருபரா எழுந்திரு” என்று கூறி அக்குழந்தையினுடைய நாவிலே சடாட்ஷரத்தை எழுதி, நாளை நமது விசுவரூப தரிசனம் காண வருவாய் என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினார். உடனே ஊமையாக இதுவரை இருந்த குமரகுருபரர் பேசும் சத்தி வாய்க்கப் பெற்றவராய் ‘அம்மே அப்பா’ என்று அழைத்தலும் தாய் தந்தையர் பெருமகிழ்வடைந்து இது முருகப் பெருமானின் திருவருளே என்று போற்றினர். குருபரனுகிய குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு ஆலயம் சென்று தொழுதனர். முருகப் பெருமானுடைய திருவருளினால் நாவிலே சரஸ்வதி நற்றுணையாக முதல் முதல் கந்தர்களி வெண்பா என்ற பதிகத்தைப் பாடி மகிழ்ந்தனர். தமது ஐந்தாவது பராயத்திலே ஊமைத்தன்மை நீங்கப் பெற்ற குமரகுருபரர் இறைவன் புகழ் பலவும் நாவாரப் பாடினர். சரஸ்வதி கடாட்சம் பெற்றவராதலால் மதுரை மீனாட்சி அம்மை மேல் பிள்ளைத்தமிழ் பாடி அரங்கேற்றம் பெறும் நாளிலே உலக மாதாவாகிய அம்மையார் பெண் குழந்தையாக வருகை தந்து அவர்தம் பாடல்களை முறைப்படி கேட்டு அக மகிழ்ந்து மறைந்தனள் என்றால் குமரகுருபரருக்குக் கிடைத்த வஸ்லமையை எம்மால் எண்ணிப் பார்க்க முடியுமா? பிறப்பிலே ஊமையாகப் பிறந்த குமரகுருபரருக்கு இத்தனை வஸ்லமையும் கொடுத்தவன் இறைவன். நாமும் அவனை உள்ளன்போடு வழிபடுவோமானால் நல்ல வஸ்லமை

எமக்குத் தருவான் என்பதில் சந்தேகம் வேண்டியதில்லை.

இதே வேளையில் காளமேகப் புலவரையும் சிந்தனைக் கெடுப்பது பயனுள்ளதாகும். காளமேகம் என்றால் மழை முகில். மழையைப் பொழிவது போலப் பாடல்களைப் பாடும் வல்லமை உடையவர் என்பது பொருளாகும். இவரும் உலக மாதாவாகிய அன்னையின் அருள் பெற்றுய்ந்தவர். அவர்தம் காதலியின் உருவிலே கலைகள் தோன்றி, நாவிலே தாம்பூலந் தரித்தவளாய், அவ்வெச்சிலை புலவர் தம் நாவிலே உமிழ்தலும், அதனை உட்கொண்டு அன்னையின் அருளுக்கு இலக்காகினார். அன்றிலிருந்தே காளமேக மானார். ஒருமுறை அரசசபையிலே அவமதிப்பெய்தி, அரசன் ஆசனம் கொடாது விடுதலும் புலவர் கலைவாணியை மனதிலே தியானித்த மாத்திரத்தே அரசனுடைய சிங்காசனமானது நீண்டு இடங்கொடுக்கப் புலவர் அரசனுடன் சரியாசனம் வீற்றிருந்தார். அப்பொழுது,

“வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்துள் வீற்றிருப்பாள் – வெள்ளை
அரியாசனத்தில் அரசரோடென்னைச்
சரியாசனம் வைத்த தாய்.”

என்ற தொடக்கத்தாயுள்ளிட்ட முப்பது செய்யுட்களால் கலைவாணியைத் துதித்தார். நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக இருந்ததினால்கே புலவர்க்குச் சரியாசனம் கிடைத்தது. மன்னனிற் சுற்றேன் சிறப்புடையோன் என்ற உண்மை மெய்ப்பிக்கப் பட்டது. செல்வத்தினாலோ, பதவி யினாலோ பெற முடியாத உயர்வை அருட்கல்வியினால் பெறலாம் என்பதை இதிலிருந்து நாமுனரக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

நாம் கண்ணிருந்தும் குருடர்களாய், காதிருந்தும் செவிடர்களாய், நாவிருந்தும் ஊமையராய், வாழ்ந்து விடாது காப்பாற்றுவது திருவருட் சக்தியே என்பதும், அது பெற்

கிரோப், ஆசிரியனும் நின்று வழி காட்டுகிறதென்பதும் உண்மையே. இதனை உணர்ந்து நடப்பதும் எமது கடமையே. உணவைச் சுவைப்பதும் நா. உள்ளத்தோடு பட்ட அறிவைச் சுவைப்பதும் நா. உணவைச் சுவைப்பதால் உடல் பருக்கும். உடல் ஒரு கால் அழிந்தே தீரும். வளர்ந்த உயிரோ எக் காலத்தும் அழிவற்றது. ஆகையால் அழியுமுடலை ஒம்புதல் ஒழித்து அழியா உயிர் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய அறிவை நாம் தேட வேண்டும். அருட் கல்வியை நாடி இறை வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். நாவார இறைவன் புகழ் பாடவேண்டும். மனமார அவனைச் சிந்திக்க வேண்டும். இவ்வாறு எம்மை வழிப்படுத்தற்காகவே சத்தியை நவராத்திரி காலங்களில் வழிபடுகின்றோம். சத்தியை வழி படுதல் மூலம் சிவத்தையே நாம் வணங்குகின்றோம். வணங்கும் எமக்கு நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணயாக இருந்து எல்லா நலன்களையும் அருள்வாளாக.

வவுனியா - வெளிவட்ட வீதி ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம்
நூதனப் பிரதிஷ்டை
மகா கும்பாபிஷேகம்.

ஷட் கும்பாபிஷேகம் 4-12-70 வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலை 4 மணிக்கும் 7-12 மணிக்குமிடையில் நடைபெறத் திருவருள் பாலித்துள்ளது. 4-12-70 தொடக்கம் 18-12-70 வரை தொடர்ந்து 15 தினங்களுக்கு மாலை 4மணி முதல் அபிஷேகமும் விஷேச பூஜையும் நடைபெறும். அன்பர்கள் யாவரும் பங்கு பற்றி பயன்பெறுமாறு ஷட் ஆலயத் திருப்பணிச் சபையினர் அன்புடன் அழைக்கின்றனர்.

உலக சமுதாய சேவா சங்கம்.

(உலக நன்பன்: மகரிஷி. வேதாத்திரி அவர்கள்)

சிந்தனையாளர்களே!

அமைதியான வாழ்வே மனித குலத்தின் இலட்சிய எல்லை. அமைதி என்பது 1. தனி மனிதன் உள்ளத்தில், 2. மக்கள் சமுதாயத்தில், 3. உலக நாடுகளுக்கிடையில் என மூவகைப்பட்டும். இம் மூவகையும் ஒன்றால் ஒன்று ஆக்கவும் காக்கவும் பெறுகின்றன. இம் மூன்றில் ஒரு பிரிவில் அமைதி குலைந்தால் மற்ற பிரிவுகளில் இருக்கும் - கிடைக்கும் அமைதியும் பயனற்றதாகிவிடும். எனவே, மனித குலத்திற்கு இம் மூவகையிலும் அமைதி அவசியம்.

வாழ்வில் அமைதியைக் காணவும் அதனைப் போற்றிப் பாதுகாக்கவும் உலகில் பேரறிஞர்கள் பலர் தங்கள் சிந்தனையின் உயர்வில் சீரிய வழிகளை உணர்ந்தனர். மக்களுக்கு அவ்வப்போது அவர்கள் து அரிய கருத்துக்களையும் நன்னென்றிகளையும் உணர்த்தி வந்துள்ளார்கள். கால சூழ்நிலைகளின் நிர்ப்பந்தங்களால் உலகில் பெரும்பாலான மக்கள் பேரறிஞர்கள் கருத்துக்களையும் அவர்கள் காட்டிய வாழ்க்கை நெறிகளையும் தெரிந்து கொள்ளாமலும், தெரிந்து மதிப்பளித்து ஒழுக முடியாமலும் புறக்கணித்தனர். இத்தகைய புறக்கணிப்பின் அளவிற்கு வறுமை, நோய், பகை, பிணக்கு, போர் ஆகியவைகளும் ஐந்து பெரும் பழிச் செயல்களும் உலகில் மலிந்து விட்டன. ஒவ்வொரு மனிதரும் ஏதோ ஒரு வகையில் அல்லது பல வகையில் தொல்லைகளையும், துன்பங்களையும் அனுபவிக்கிறார்கள். இந்த நிலையின் காரண விளைவுகளைப் பற்றி மக்களைச் சிந்திக்க வைக்க வேண்டும். உலகப் பேரறிஞர்கள் கருத்துக்களை நினைவு படுத்த வேண்டும். திட்டமிட்ட செயல் திருத்தங்கள் மூலம் மனிதகுலம் அமைதியைப் பெற்று இன்புற்று வாழ - ஏற்ற இயன்ற தொண்டு புரியவும் வேண்டுமென்ற

உயர் நோக்கம் கொண்ட ஒரு உலகப் பொது நிறுவனமே உலக சமுதாய சேவா சங்கம். நாடு, மொழி, இனம், மதம், சாதி வேறுபாடுகளை கடந்து மனி தகு லம் என்ற பொது உணர்வில் உரிமையை உணர்ந்து கடமையில் சிறந்த தொண்டாற்ற விழைகிறது இச் சங்கம்.

இச் சங்கம் மனித இன வாழ்வில் நிலையான அமைதி யைக் காண முன்று செயல் திட்டங்களை வகுத்துள்ளது.

அவை: 1. உலக நாடுகளிடையே போர் அச்சம் நீங்கி நிலையான அமைதியைக் காணவும், அதனைப் பாதுகாக்க வும் ஒருங்க ஆட்சித் திட்டம். 2. மக்களிடையே அன்பு, பண்பு, தொண்டு இவற்றின் மூலம் அமைதி நிலவ சமாதானத் தொண்டர் அணித் திட்டம். 3. தனி மனிதன் தனது அறிவிலே முழுமை பெற்று அமைதி யைப் பெற மெய் விளக்கத் தவப் பயிற்சித் திட்டம் என்பனவாகும்.

உலகப் பேரரசுத் திட்டம், தொண்டர் அணித் திட்டம் ஆகிய இரண்டும் தனித்தனியே வெளியிடப் பெற ருள்ளன. இங்கு தனி மனிதன் வாழ்வில் அமைதியைப் பெற, அறிவில் முழுமையைப் பெற ஏற்ற மெய் விளக்கத் தவப் பயிற்சித் திட்டம் விளக்கப் படுகிறது.

மெய் விளக்கம்:

ஐம்புலன்களால் அறிவு உலகை உணர்கிறது. அவ்வறிவோ உயிரின் சிறப்பாற்றலாக உள்ளது. உயிர் என்பதோ இப் பிரபஞ்ச தோற்றங்கள் அனைத்தையும் ஆக்கிக் காத்து மறைத்துக் கொள்ளும் எல்லாம் வல்ல இறைநிலையின் சக்தியாக உள்ளது. ஆதியும் அனுதி யுமா கிய இந்த இறை நிலையே தெய்வம் எனப்படும். புலன்கள் கணிப்பிற்கு எட்டாததாகவும், அறிவு உயிரில் ஒடுங்கி, பரநிலை பெற்று மீண்டும் இயங்கும்போது முன் நிலையை உற்றுற்று உணர்ந்து தானே இயக்கத்தில் உயிராக, இயக்க மற்ற நிலையில் தெய்வமாக உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய தாகவும் உள்ள ஆதிநிலையே மெய்ப்பொருள் ஆகும்.

[தொடரும்]

ஆத்மஜோதி நிலைய வெளியீடுகள்

1	திருப்புகழ் பூஜாமலர்	.50
2	சமரச ஞானக் கோவை - க. இராமச்சந்திரா	5.00
3	ஆத்மநாதம் - மகரிஷி சுத்தானந்தர்	3.00
4	திங்களிச் சோலை - பரமஹம்சதாசன்	2.50
5	சைவ இலக்கிய கதா மஞ்சரி - அருணைசல தேசிகர்	3.00
6	பாட்டாளி பாட்டு - மகரிஷி சுத்தானந்தர்	1.50
7	இளங்கோவின் கனவு - நடராஜன்	2.25
8	ஆத்மஜோதி மலர்	1.00
9	நவராத்திரிப் பாடல்	.50
10	கந்தரனுபுதி	.15
11	கந்த சஷ்டி கவசம்	.15
12	நித்திய கரும விதி	.25
13	செல்லச்சந்நிதி பாடல்	.15
14	கதிர்காமப் பதிகம்	.25
15	மார்கழி மாதப் பாடல்	.20
16	பித்துக்குளி முருகதாஸ் பாடல்	.50
17	திருநீற்றின் பெருமை	.10
18	தருமம்	.20
19	விவானந்தரின் அருளுரைகள்	.60
20	இவ்வாறு அருள்கிறூர் விவானந்தர்	.75
21	பக்தி	.20
22	பெளத்தம்	.20
23	பிரமம்	.20
24	அவதாரம்	.20
25	முக்கிய உபநிஷத்தங்களின் சாரம் - பாகம் 1-10	2.50
26	கவேதாகவத உபநிஷத விளக்கம்	.50
27	சண்முககவசம்	.50
28	சகல கலாவல்லி மாலை	.25
29	மதுபானம் விளைவிக்கும் மகா நாசம்	1.00
30	ஸ்ரீ சத்ய சாயி கிதம்	1.00

தபாற்செலவுதனி.

வியாபாரிக்கட்டுத் தகுந்த கமிஷன் உண்டு.

ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிடடி. (இலங்கை)

சந்தா நேயர்களின் முக்கிய கவனத்திற்கு!

1. 23-வது ஆண்டுச் சந்தா இம்மாதம் தொடக்கம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பெறும். ஆதலால் சந்தா நேயர்கள் தமது சந்தாவை உடன் அனுப்பிவைக்குமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.
2. சந்தா ஈனுப்புவோரும் விலாசமாற்றம் செய்வோரும் தத்தம் சந்தா இலக்கங்களைக் குறிப்பிட விருப்புகின்றோம். அங்ஙனம் குறிப்பிடுவதனால் காரியாலய வேலை இலகுவாகின்றது என்பதை அன்புடன் அறியத்தருகின்றோம்.
3. ஆயுள் சந்தாதாரராகச் சேர விரும்புவோர் நாறு ரூபாய் அனுப்பி வைக்குமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம். ஆயுள் சந்தாதாரராகச் சேருவதனால் சோதியின் வளர்ச்சிக்கு உதவி புரிந்தவர்களாவீர்கள்.
4. தங்கள் நண்பர்களில் ஒருவரையாவது சந்தாதாரராகச் சேர்த்து உதவினால் சோதி யின் வளர்ச்சிக்குப் பெருந்தொண்டு செய்தவர்கள் ஆவீர்கள்.

ஆத்மஜோதி நிலையம்,
நாவலப்பிட்டி, (இலங்கை.)

அச்சிடுவிப்போர்:- ஆத்மஜோதி நிலையத்தினர்.

அச்சிடுவோர்:- ஸ்ரீ ஆத்மஜோதி அச்சகத்தினர்.

வெளியிட்ட திகதி:- 16-11-70.